

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Švehlové a soudkyň JUDr. Lenky Škubalové a JUDr. Evy Kratzerové ve věci péče o nezletilé děti V [redacted] S [redacted], nar. [redacted] a A [redacted] S [redacted], nar. [redacted], zastoupených Městským úřadem v Říčanech, dětí I [redacted] D [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted], zastoupené Mgr. Kateřinou Galbavou, advokátkou se sídlem J [redacted], 155 00 Praha 13 a M [redacted] S [redacted], nar. [redacted] bytem [redacted], adresa [redacted] zastoupeného JUDr. Ondřejem Kochmanem, advokátem se sídlem Londýnská 674/55, 120 21 Praha 2, **o úpravě poměrů nezletilých dětí**, o odvolání matky a odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu Praha – východ č. j. 30 Nc 383/2012-315, ze dne 9.4.2014,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. mění tak, že:

nezl. děti V [redacted] S [redacted], nar. [redacted] a A [redacted] S [redacted], nar. [redacted] se svěřují s účinností od nabytí právní moci tohoto rozsudku do střídavé péče rodičů s tím, že do péče otce se nezletilé děti svěřují od každého čtvrtého čtvrtku v roce od 17.00 hodin do každé páté neděle do 18,30 hodin a do péče matky se nezletilé děti svěřují od každé páté neděle 18,30 hodin do každého čtvrtého čtvrtku v roce do 17.00 hodin.

Rodiče si budou děti předávat v místě bydliště předávajícího rodiče.

II. V období prázdnin a svátků se nezl. děti V [ ] a A [ ] svěřují do péče rodičů takto:

- o jarních prázdninách v lichém roce se nezl. děti svěřují do péče matky od pátku předcházejícího prázdninám 18.00 hodin do neděle, kterou prázdniny končí, 18.00 hod.; v sudém roce se nezl. děti svěřují do péče otce ve stejném rozsahu,
- o velikonočních prázdninách se v sudém roce nezl. děti svěřují do péče matky od prvního dne prázdnin 9.00 hodin do velikonočního pondělí 18.00 hod.; v lichém roce se nezl. děti svěřují do péče otce ve stejném rozsahu,
- o vánočních prázdninách v sudém roce se nezl. děti svěřují do péče matky od prvního dne prázdnin 9.00 hodin do 26.12. 18.00 hodin a v lichém roce se nezl. děti svěřují do péče matky od 26.12. 18.00 hodin do posledního dne prázdnin v následujícím kalendářním roce 18.00 hodin, v lichém roce se nezl. děti svěřují do péče otce od prvního dne prázdnin 9.00 hodin do 26.12. 18.00 hodin a v sudém roce se nezl. děti svěřují do péče otce od 26.12. 18.00 hodin do posledního dne prázdnin v následujícím kalendářním roce 18.00 hodin,
- o letních prázdninách se nezl. děti svěřují do péče otce od 1.7. 9.00 hodin do 31.7. 18.00 hodin a od 31.7. 18.00 hodin do 31.8. 18.00 hodin se nezl. děti svěřují do péče matky.

Rodiče si budou děti předávat v místě bydliště předávajícího rodiče.

Úprava péče o prázdninách a svátcích má přednost před běžnou úpravou střídavé péče.

III. Dále se rozsudek v napadené části výroku II., v části ohledně určení výživného pro nezl. děti od 1.1.2013 mění tak, že otec je povinen přispívat s účinností od 1.1.2013 na výživu nezletilého V [ ] částkou 20.000,- Kč a na výživu nezletilé A [ ] částkou 18.000,- Kč měsíčně a s účinností od 1.4.2014 do právní moci tohoto rozsudku je povinen přispívat měsíčně na výživu nezl. V [ ] částkou 17.000,- Kč měsíčně a na výživu nezl. A [ ] částkou 13.000,- Kč měsíčně, a to vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky.

IV. Dále se rozsudek v napadeném výroku III. mění tak, že dlužné výživné otce za dobu od 1.7.2011 do 30.9.2014 pro nezl. V [ ] činí 293.750,-Kč a pro nezl. A [ ] činí 218.750,- Kč; jinak se potvrzuje.

V. Dále se rozsudek ve výroku IV. mění tak, že s účinností od právní moci tohoto rozsudku je otec povinen přispívat na výživu nezletilého V [ ] částkou 11.000,- Kč měsíčně a na výživu nezl. A [ ] 8.500,- Kč a matka je povinna otci přispívat na výživu nezl. V [ ] 2.500,- Kč měsíčně a na výživu nezl. A [ ] 1.800,- Kč měsíčně, a to každý z rodičů vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám druhého rodiče.

VI. Výroky V. a VI. napadeného rozsudku se mění tak, že se vypouští.

VII. Otec je povinen zaplatit na náhradu nákladů státu 13.066,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu Praha-východ.

VIII. Matka je povinna zaplatit na náhradu nákladů státu 6.534,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu Praha-východ.

VIII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně ani před soudem odvolacím.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem č. j. 30 Nc 383/2012-315 ze dne 9.4.2014 rozhodl Okresní soud Praha – východ o návrhu otce na úpravu poměrů nezletilých dětí V [redacted] a A [redacted] S [redacted] h a nezletilé děti svěřil od právní moci rozsudku do střídavé péče rodičů tak, že nezletilé děti budou ve výchově matky v každém sudém týdnu od pátku předcházejícího týdne od 18:00 hodin do pátku 18:00 hodin a v péči otce v každém lichém týdnu od pátku přecházejícího týdne od 18:00 hodin do pátku 18:00 hodin s tím, že rodiče si je budou předávat v místě bydliště toho rodiče, který děti přebírá do své péče (výrok I.). Otcí byla stanovena povinnost přispívat měsíčně na výživu nezletilých dětí s účinností od 1.7.2011 20.000,- Kč pro nezletilého V [redacted] a 18.000,- Kč pro nezletilou A [redacted] vždy do každého 15-tého dne v měsíci předem k rukám matky a od 1.1.2013 15.000,- Kč měsíčně na nezletilého V [redacted] a 12.000,- Kč měsíčně na nezletilou A [redacted] za stejných podmínek (výrok II.), Dlužné výživné za dobu od 1.7.2011 do 31.3.2014 bylo stanoveno částkou 204.250,- Kč pro nezletilého V [redacted] a 123.250,- Kč pro nezletilou A [redacted] s tím, že otec je povinen zaplatit matce 100.000,- Kč na V [redacted] a 75.000,- Kč na A [redacted] do 90-ti dnů od právní moci rozsudku a ve zbytku v měsíčních splátkách po 2.500,- Kč na každé dítě spolu s běžným výživným do úplného zaplacení pod ztrátou výhody splátek (výrok III.). Pro období, kdy bylo rozhodnuto o střídavé péči, bylo výživné otcí stanoveno ve výši 20.000,- Kč měsíčně pro nezletilého V [redacted] a 18.000,- Kč měsíčně pro nezletilou A [redacted] a matce ve výši 10.000,- Kč měsíčně pro nezletilého V [redacted] a 9.000,- Kč měsíčně pro nezletilou A [redacted] s tím, že každý z rodičů vždy do každého 15-tého dne v měsíci předem je povinen platit tyto částky druhému z rodičů (výrok IV.). Styk rodičů s nezletilými dětmi byl upraven tak, že o jarních prázdninách v každém lichém roce budou v péči otce od pátku předcházejícího prázdninám od 18:00 hodin do neděle, kterou prázdniny končí 18:00 hodin, a v sudém roce budou děti v péči matky ve stejném rozsahu. O letních prázdninách budou nezletilé děti v lichém roce v péči od 1.7. 9:00 hodin do 15.7. 18:00 hodin a v sudém roce ve stejném termínu budou v péči matky. O velikonočních prázdninách budou děti v sudém roce v péči matky od pátku 9:00 hodin do pondělí 18:00 hodin a v lichém roce ve stejném rozsahu v péči otce. O vánocích v sudém roce budou nezletilé děti v péči otce od 27.12. 9:00 do 1.1. následujícího roku 18:00 hodin a v lichém roce budou ve stejném rozsahu v péči matky. V těchto týdnech se běžná střídavá péče realizovat nebude (výrok V.). Návrh matky na svěření nezletilých dětí do její individuální péče byl zamítnut (výrok VI.). Rodičům byla uložena povinnost účastnit se rodinné terapie po dobu tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku v Centru psychologicko-sociálního poradenství Středočeského kraje, pracoviště [redacted] (výrok VII.). O náhradě nákladů řízení státu bylo rozhodnuto tak, že otcí byla uložena povinnost zaplatit částku ve výši 13.066,- Kč a matce 6.534,- Kč do 15-ti dnů do právní moci rozsudku na účet soudu I. stupně (výrok VIII.), o náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto tak, že na náhradu nákladů řízení nemá právo žádný z účastníků (výrok IX.).

Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokům I., II. v části týkající se stanovení výživného pro nezletilé děti pro dobu od 1.1.2013 a proti výrokům III., IV., V. a VI. podala odvolání matka z důvodu dle § 205 odst. 2 písm. d) a e) občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.). Soud I. stupně podle jejího názoru neúplně zjistit skutkový stav, když nevyšel ze všech důkazů předložených matkou a není z něj patrné, zda přihlédl ke zprávám opatrovníka nezletilých dětí ze dne 8.1.2013. Nevypořádal se ani s tím, zda a jak se otec s V [redacted]

připravuje na školní vyučování. Na základě provedených důkazů pak soud I. stupně dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, neboť v případě matky vycházel z jejich příjmů 65.000,- Kč – 70.000,- Kč, aniž by blíže zjišťoval jejich strukturu. Matka z důvodu snižování plateb otce musela využít finanční podpory své rodiny a svých úspor. Její matka ji od 1.1.2013 začala přispívat částkou 5.000,- Kč měsíčně do doby, než otci bude stanoveno výživné. Její strýc jí přenechal svůj podíl na výnosech z pronájmu nemovitosti v T. kde matka vlastní tři pětiny a strýc dvě pětiny. Po zdanění celkový měsíční příjem z pronájmu činil 16.000,- Kč. Faktické příjmy matky z podnikání v roce 2011 činily 11.000,- Kč, v roce 2012 35.000,- Kč a v roce 2013 38.000,- Kč měsíčně. Nesprávné zjištění soudu pak mělo vliv na jeho rozhodování o výši výživného. Matka dále namítala, že nepovažuje za věrohodné vysvětlení otce ohledně snížení jeho příjmu od počátku roku 2013. Poukazovala na skutečnost, že ji otec na tento postup upozorňoval již v prosinci 2012. Jeho životní úroveň se nezměnila, dětem i nadále kupuje luxusní dárky a dopravává jim luxusní zážitky (létání v soukromém letadle, jízda ve vypůjčené luxusní limuzíně). V. koupil telefon za 18.000,- Kč. Vytýkala soudu I. stupně, že nezjišťoval důvody, které otce vedly k tomu, aby neustále snižoval částky výživného poukazované matce. Neměl přihlížet k deklarováným příjmům otce za rok 2013, neboť ty se oproti předchozím rokům nesnížily a i otcem vykazovaný příjem je dostatečný, aby mohl platit výživné ve výši 20.000,- Kč pro V. a 18.000,- Kč pro A. Nesprávné právní posouzení pak matka shledávala i v rozhodnutí soudu I. stupně ohledně střídavé výchovy nezletilých dětí. Zdůrazňovala, že není dán souhlas obou rodičů se střídavou péčí, není možná dohoda mezi rodiči ohledně výchovy dětí, oba mají rozdílné názory na výchovu dětí, na jejich režim, hygienické a stravovací návyky, způsob trávení volného času a nekomunikují spolu. Soudem stanovená výchova není vhodná ani z důvodu školních problémů nezletilého V. I když si otec začal uvědomovat jeho problémy, nezačal zajišťovat kvalitní a školou požadovanou přípravu nezletilého. Namítala, že soud nevzal v úvahu, že v průběhu řízení se náklady, které vynakládá na nezletilého, zvýšily o příspěvek ve výši 4.500,- Kč, že v současné finanční situaci si nemůže dovolit hradit A. školku v plném rozsahu, a proto ji navštěvuje jen třikrát týdně. Nepovažovala za správný závěr soudu I. stupně, že poměry dětí jsou modifikovány jejich návštěvou soukromých školských zařízení, když podle názoru soudu toto mimořádně nezvyšuje potřeby nezletilých dětí. Namítala, že výše výživného nerespektuje zákonnou zásadu, že děti mají právo podílet se na životní úrovni svých rodičů a nerespektuje ani orientační tabulky doporučeného výživného. Podle názoru matky je nutné, aby byly stabilizované poměry nezletilých dětí a neměnil se jejich režim, proto by měly být svěřeny do její péče, aby ona byla odpovědná za V. školní přípravu. Navrhovala pak, aby otec byl oprávněn stýkat se s nezletilými dětmi každé liché pondělí od 13:00 do 18:30 hodin, každou středu od 13:00 do 18:30 hodin, každý lichý týden víkend od pátku 8:00 do neděle 18:00 hodin, o vánocích v sudém roce od 10:00 hodin 24.12. do 25.12 10:00 hodin a v lichém roce od 25.12 od 10:00 hodin do 26.12. do 18:30 hodin. Prázdniny podzimní, pololetní, velikonoční by děti měly trávit u toho z rodičů, který je bude mít o víkendu, s nímž jsou tyto prázdniny spojené a navrhovala, aby o letních prázdninách byly nezletilé děti s otcem v rozsahu 30-ti dnů s tím, že by do 30.4. otec matce sdělil, ve kterých dnech či týdnech u něj budou. Při návrhu styku vycházela v maximální míře ze současné podoby styku otce s dětmi. Navrhovala, aby soud odvolací zamítl návrh otce na svěřeni dětí do střídavé péče a nezletilé děti byly svěřeny do její péče, aby od 1.1.2013 stanovil vyživovací povinnost otci pro nezletilého V. ve výši 20.000,- Kč a pro nezletilou A. též 20.000,- Kč, rozhodl nově i o dlužném výživném a způsobu jeho úhrady. Navrhovala zrušení výroku soudu I. stupně o vzájemných platbách výživného obou rodičů v režimu střídavé péče, upravení styku s nezletilými dětmi dle návrhu matky, a aby o nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Pouze proti výroku IV. rozsudku podal odvolání i otec podle § 205 odst. 2 písm. b), e, f) a g) o.s.ř.. Otec namítal, že jeho současné majetkové poměry neodpovídají stanovené výši vyživovací povinnosti, neboť otci se dne 14.4.2014 narodil syn F. [redacted] a vznikla mu tak další vyživovací povinnost. Navrhoval proto, aby výrok IV. rozsudku soudu I. stupně odvolací soud změnil tak, že v režimu střídavé péče se výživné matce a otci neurčuje. Ostatní výroky soudu I. stupně zůstaly odvoláním otce nedotčeny.

Ve svém vyjádření k odvolání matky popíral, že by přesuny mezi oběma rodiči ovlivňovaly negativně nezletilé děti, neboť u obou rodičů mají děti svůj pokoj a otec si zajistil bydlení v blízkosti matky. Zdůrazňoval, že děti mají v místě bydliště otce kamarády, s jeho partnerkou výborně vycházejí, a podílejí se i na péči o sourozence F. [redacted]. Vidí u něj plně funkční rodinné vztahy. Zajistil též kontakt s jejich dědečkem a prababičkou z matčiny strany. Namítal, že v době, kdy u něj pobývá nezletilý V. [redacted], zajišťuje jeho řádnou přípravu na vyučování. Aktivně se účastní schůzek s pedagogy. V souvislosti s tím odkazoval zároveň i na závěry znaleckého posudku. Pokud jde o jeho příjmy, odkázal na podklady předložené u soudu I. stupně a odůvodnění snížení příjmu. Namítal, že matkou zmiňovaný mobilní telefon byl věrnostním benefitem. Zážitky v podobě projížďky a vyhlídkového letu zajistil pro obě děti u svých přátel zdarma. Poukazoval na nadstandardní výdaje matky, které by nemohla příznávanými příjmy pokrýt. Považoval za nepravdivé, že její matka jí přispívá. Výživné v celkové výši 38.000,- Kč měsíčně za situace, kdy děti mají trávit polovinu měsíce u matky a polovinu u otce považoval za naprosto nepřiměřené. Namítal, že matka žije v současné době s partnerem, který je jednatelem a vlastníkem majoritního obchodního podílu společnosti, která dobře prosperuje a jistě se podílí na příjmech společné domácnosti a umožňuje matce dovolené v zahraničí. Poukazoval na článek 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod s tím, že oba mají právo pečovat o své děti a vychovávat je, že názor matky je rovnocenný názoru otce, avšak prvořadý je zájem nezletilých dětí, o jejichž péči se jedná a matkou tvrzené rozdílné názory nemohou být důvodem umístění dětí do výlučné péče jednoho z rodičů. Poukazoval i na judikaturu Ústavního soudu, neboť nesouhlas jednoho z rodičů nemůže být důvodem pro vyloučení střídavé výchovy za situace, kdy se oba rodiče o své děti aktivně zajímají, jsou stejnou měrou schopni a ochotni o jejich zdraví, jejich tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj pečovat za situace, kdy tyto děti mají k oběma svým rodičům stejný hluboký citový vztah. Navrhoval proto, aby odvolací soud změnil výrok IV. soudu I. stupně tak, že v režimu střídavé péče se výživné matce a otci neurčuje a ve zbytku rozsudek soudu I. stupně potvrdil.

Matka ve svém vyjádření k odvolání otce a doplnění odvolání proti rozsudku soudu I. stupně informovala odvolací soud o aktuální situaci nezletilých dětí, a to že nezletilý V. [redacted] postoupil do třetí třídy ZŠ, avšak jeho problémy nadále přetrvávají. Byla mu doporučena asistence pro všechny výukové předměty, každodenní nápravná cvičení, docházení na logopedii a nastavení domácího režimu s dostatkem odpočinku. Matka nyní platí za částečnou asistenci 6.000,- Kč měsíčně (plná úhrada by činila 16.000,- Kč měsíčně). Pokud nezletilý V. [redacted] v průběhu prvního pololetí neudělá významné pokroky, bylo rodičům doporučeno zvážení možnosti individuálního vzdělávání, když nezletilý má od třetí třídy povinnou výuku anglického jazyka, z níž nemůže být osvobozen a její zvládnutí je zcela nad jeho možnosti. Matka dále aktualizovala výši pravidelných výdajů na nezletilé děti, které činí pro nezletilého V. [redacted] školné 10.700,- Kč, měsíčně za obědy 1.000,- Kč, na asistenta 6.000,- Kč měsíčně, za léky 800,- Kč měsíčně, za florbal a basketbal 600,- Kč měsíčně. Vyčísliła náklady měsíčně včetně nákladů na oblečení, jídlo, lékaře, zubaře, školní potřeby a speciální pedagogické nápravy, ve výši 24.750,- Kč. Pokud jde o nezletilou A. [redacted], za školné včetně obědů ve školce

činí 13.220,- Kč měsíčně, za tancování a gymnastiku 600,- Kč měsíčně, po připočtení výdajů vynakládaných za oblečení, jídlo, lékaře, zubaře a vybavení do školky, pak měsíčně vynakládá 18.670,- Kč. Ohradila se proti obvinění otce ohledně svých příjmů. Připustila, že od května 2014 vede společnou domácnost se svým přítelem, který se podílel na financování společných záležitostí, dovolené. Prokazovala postavení otce ve společnostech, kde pracuje s tím, že považuje jeho příjem za nevěrohodný, i s ohledem na výši příjmu nabízených uchazeči na pozice obchodníků. Namítala, že pokud vystupuje v dalších společnostech, kde vykonává funkci člena orgánu společnosti bezplatně, snižuje tak základ pro stanovení výše výživného. Nákladný život otce zcela popírá tvrzení otce o podstatném snížení jeho příjmu. Podle jejího názoru otec o střídavou péči zájem nemá, ale vyžaduje ji za účelem donutit matku, aby akceptovala jeho finanční požadavky. Připouštěla, že otec má děti rád, záleží mu na nich, zajímá se o ně, ale za současného stavu, zejména s ohledem na problémy V [REDAKCE] který potřebuje stabilní prostředí, co nejméně změn, jednotné vedení a dohled nad školní přípravou, není střídavá péče vhodná. Poukazovala též na názor nezletilého, na nedostatek volného času otce na děti a na skutečnost, že otec v bytě v [REDAKCE] bývá s dětmi během pracovního týdne bez současné partnerky a jejího dítěte. Upozorňovala na nevhodné výchovné působení otce na děti.

Opatrovník nezl. dětí zdůraznil, že děti mají rády oba rodiče. Nezletilý V [REDAKCE] od samého počátku tvrdí a upřednostňuje matku a nyní jí upřednostňuje i nezl. A [REDAKCE], která je již starší a možná se vývojově posunula. Oba rodiče mají výchovné předpoklady, ale pro Vo [REDAKCE] má lepší výchovné předpoklady matka. Navrhoval proto, aby byly nezletilé děti svěřeny do péče matky a byl zachován stávající model co nejširšího styku otce s nezletilými dětmi, a to od čtvrtka do pondělí s tím, že otec převezme děti ve škole a v pondělí je odvede do školy, a dále následující týden je vyzvedne ve škole ve středu a ve čtvrtek je ráno do školy odvede. Pokud jde o výši výživného, navrhoval stanovení výživného ve výši 15.000,- Kč pro nezletilého V [REDAKCE] a 12.000,- Kč pro nezletilou A [REDAKCE], v ostatním ponechal věc na úvaze odvolacího soudu.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací dle § 10 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) po zjištění, že odvolání byla podána proti nepravomocnému rozsudku okresního soudu oprávněnými osobami (účastníky řízení), v zákonné lhůtě dle § 204 odst. 1 o.s.ř., že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (§ 201 o.s.ř.) a že uplatněné skutečnosti lze podřadit pod dovolené odvolací důvody vedené v § 205 odst. 2 písm. b) – g) o.s.ř., přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně v rozsahu vedeném v § 212 věta první a § 212a odst. 1 o.s.ř. a § 1 a § 2 z. č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních (dále jen z.ř.s.) Odvolací soud přezkoumal i řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, a přihlížel k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 212a odst. 5 o.s.ř.). Dokazování s ohledem na plynutí času doplnil (§ 213 odst. 2, 3 a 4 o.s.ř.) listinnými důkazy (§ 129 o.s.ř.) a poté dospěl k závěru, že odvolání matky i otce jsou částečně důvodná.

Vzhledem k tomu, že řízení před soudem I. stupně bylo skončeno vydáním rozsudku dne 9.4.2014, odvolací soud postupoval podle článku II. odst. 1 přechodných ustanovení z. č. 293/2013 Sb., neboť s účinností od 1.1.2014 platí, že dovolávají-li se právní předpisy ustanovení, která se tímto zákonem zrušují, vstupují na jejich místo jím odpovídající ustanovení o zvláštním řízení soudních. Odvolací soud postupoval proto podle § 1 a § 28 z.ř.s.

Předmětem přezkumného řízení se nestala výše povinnosti otce přispívat na výživu nezletilých dětí s účinností od 1.7.2011 do 31.12.2012 stanovená výrokem II. věta první

rozsudku a rozsudek soudu I. stupně tak v této části samostatně nabyt právní moci (§ 206 odst. 2 a 3 o.s.ř.).

Soud I. stupně zjistil, že v průběhu soužití rodičů nezletilých dětí se dne 12.7.2005 narodil dosud nezletilý V [redacted] a 9.9.2008 dosud nezletilá A [redacted]. Rodiče nevedou společnou domácnost od června 2011, kdy spolu přestali žít a hospodařit. Matka bydlí s nezletilými dětmi v pronajatém domě, kde na nájemném platí 18.000,- Kč měsíčně a za služby 6.500,- Kč měsíčně. V době rozhodování soudu I. stupně nezletilý V [redacted] navštěvoval druhou třídu soukromé ZŠ, kde školné matka platila ve výši 15.000,- Kč měsíčně včetně platby asistenta, neboť nezletilý má problémy s učením, čtením a psaním a je vývojově opožděn. Platila dále obědy ve výši 1.000,- Kč měsíčně a za sportovní hry a basketbal pololetně celkem 2.500,- Kč. Nezletilá A [redacted] navštěvovala soukromou mateřskou školu, kde matka platila školné 10.000,- Kč, obědy 1.000,- Kč měsíčně. Nezletilá navštěvovala gymnastiku a kroužek základy šachu, kde matka platila za pololetí za každý z kroužků 1.500,- Kč. Soukromou školu děti navštěvovaly z důvodu, že podle názoru matky by státní škola nebyla schopna zajistit nezletilému V [redacted] individuální přístup ve výuce a asistenta. Matka podnikala v oblasti textilních dekorací interiéru, pronajímala nebytové prostory v [redacted] za 28.000,- Kč a splácela hypotéku ve výši 13.000,- Kč, kterou si vzala v souvislosti s rekonstrukcí těchto prostor. Za automobil Citroen hradila leasingové splátky 8.000,- Kč měsíčně. Na úhradu nákladů svých i dětí matka vynakládala měsíčně 65.000,- Kč – 70.000,- Kč. V roce 2011 činily její příjmy z podnikání cca 1.453.000,- Kč, výdaje 1.413.000,- Kč a daňová ztráta 95.958,- Kč, příjem z pronájmu činil 303.919,- Kč. V roce 2012 byly příjmy cca 2.600.000,- Kč, výdaje 2.200.000,- Kč, základ daně z podnikání 265.018,- Kč, z pronájmu 268.800,- Kč, základ daně celkem 533.818,- Kč a daň po uplatnění slev 27.852,- Kč. V roce 2013 byly příjmy matky cca 2.200.000,- Kč, výdaje 1.700.000,- Kč, dílčí základ z podnikání 453.165,- Kč, dílčí základ daně z pronájmu 240.800,- Kč, základ daně celkem 694.000,- Kč a daň po uplatnění slev 52.257,- Kč. Otec se s nezletilými dětmi stýkal vždy každých 14 dnů od čtvrtku odpoledne do pondělního rána, každou druhou středu odpoledne do čtvrtečního rána a o letních prázdninách byly děti s každým rodičem celkem po dobu jednoho týdne. Otec zaplatil ve prospěch dětí od července 2011 do června 2012 na každé dítě 27.000,- Kč měsíčně od července 2012 do března 2013 22.500,- Kč měsíčně na každé dítě a od dubna 2013 do října 2013 celkem 150.000,- Kč v listopadu 2013 14.000,- Kč a v prosinci 2013 a lednu 2014 52.000,- Kč, v únoru 10.000,- Kč a v březnu 2014 9.000,- Kč. Otec kromě nezletilé A [redacted] a nezletilého V [redacted] v době rozhodování soudu neměl žádnou další vyživovací povinnost, žil se svou rodinou v [redacted] v pronajatém domě, kde za nájemné včetně služeb platil 15.000,- Kč měsíčně. Vlastnil dva pozemky v J [redacted] a dům, který užíval k rekreaci. Zakoupil jej v prosinci 2010 za 3.800.000,- Kč a splácel hypotéku 15.770,- Kč měsíčně. Otec platí na každé z dětí životní pojištění ve výši 2.500,- Kč měsíčně. V roce 2011 vykázal příjmy v celkové výši 267.000,- Kč měsíčně. Příjem měl ve výši 3.958,- Kč od firmy [redacted], a.s., v roce 2012 činily jeho příjmy 266.000,- Kč měsíčně a v roce 2013 dle daňového přiznání tvořil dílčí základ daně ze závislé činnosti 1.200.000,- Kč, základ daně po odečtení ztráty 1.200.000,- Kč, daň po uplatnění slevy 150.000,- Kč a průměrný příjem činil tedy 154.166,- Kč měsíčně. V době rozhodování soudu I. stupně nebylo známo, že by otcovi byly vyplaceny dividendy od [redacted] a.s. Otec výši příjmů v roce 2013 proti roku 2012 odůvodňoval poklesem tržeb, neboť část dosavadní výroby reklam převzala jiná firma. Nezletilá A [redacted] si přála být ve výchově střídavě u otce i u matky. Nezletilý V [redacted] si více přál zůstat ve výchově matky. Při rozhodování o výchově nezletilých dětí soud I. stupně vycházel zejména ze znaleckého posudku a výsledku znalkyně PhDr. Niny Matulové. Konstatovala narušení vzájemných vztahů rodičů, avšak s ohledem na skutečnost, že bylo zjištěno, že obě děti mají své rodiče rády, přejí si střídat se u rodičů stejným dílem a jsou schopny střídavou péči

zvládnout, i když nezletilý V██████ potřebuje zvláštní režim při výchově a výuce, rozhodl o tom, že nezletilé děti budou svěřeny do střídavé výchovy svých rodičů. Dospěl k závěru, že oba rodiče jsou schopni o děti pečovat, když otec si uvědomuje a respektuje specifikaci při výchově a výuce nezletilého V██████ Děti mají s oběma rodiči dobré vztahy, jsou zvyklé na oboje prostředí. Názor nezletilé A██████ považoval za konstantní a mírné nerozkolísanosti nezletilého V██████ nepřikládal rozhodující význam. O stycích rodičů s dětmi v období prázdnin rozhodl soud I. stupně z důvodu, aby střídavá péče neměla negativní dopad na možnost pobývat u rodičů se specifickým programem pro děti ve výše uvedených prázdninových obdobích. Při vyčíslení dluhu na výživném v období od 1.7.2011 do 31.3.2014 vycházel soud I. stupně ze shodného tvrzení rodičů, že otec zaplatil od července 2011 do března 2014 včetně 716.500,- Kč na obě děti, tedy 380.750,- Kč na jedno dítě. Za toto období pak měl na výživné pro nezletilého V██████ zaplatit 360.000,- Kč do 31.12.2012 a od 1.1.2013 do 31.3.2013 225.000,- Kč celkem tedy 585.000,- Kč a s ohledem na výše zaplacenou částku tak dluh činil 204.250,- Kč. Pro nezletilou A██████ zaplatil za výše uvedená období 324.000,- Kč a 180.000,- Kč, tedy 504.000,- Kč měl zaplatit, zaplatil však 380.750,- Kč a dlužné výživné představuje 123.250,- Kč. Soud dále uložil rodičům účast na povinné terapii, neboť příčina dosavadního horšího stavu komunikace mezi rodiči spočívá v jejich konfliktu, nikoliv však neschopnosti jejich vzájemné komunikace vyplývající z jejich osobnostních struktur. O nákladech řízení pak rozhodl s ohledem na příjmová kritéria tak, že celkové náklady 19.600,- Kč uložil zaplatit částkou 13.066,- Kč otcí a částkou 6.354,- Kč matce.

Při právním posouzení úpravy poměrů nezletilých dětí vycházel soud I. stupně správně z občanského zákoníku platného od 1.1.2014 (dále o. z.), a to v souladu s ust. § 3028 odst. 2 o. z. Podle § 859 o. z. Vyživovací povinnost a právo na výživné není součástí rodičovské odpovědnosti, jejich trvání je právně nezávislé na nabytí zletilosti ani svéprávnosti. Podle § 919 o. z. nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které nenabylo plné svéprávnosti a nedohodnou-li se o plnění vyživovací povinnosti k dítěti, nebo žijí-li rodiče dítěte spolu, ale jeden z nich vyživovací povinnost k dítěti neplní, postupuje soud podle § 915 - § 918 o. z. O určení rozsahu výživného rozhodují odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také sledovat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného pečuje, k míře, v jaké tak činí, přihlídnou se popřípadě o péči o rodinnou domácnost (§ 913 odst. 1 a 2 o. z.). Podle § 915 odst. 1 o. z. by navíc měla být životní úroveň dítěte zásadně shodná s úrovní rodičů, toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte. Soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů nebo do střídavé péče nebo do společné péče. Soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné a v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili (§ 907 odst. 1 občanského zákoníku). Při rozhodování o svěřeni do péče soud nerozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud bere ohled na osobnost dítěte, zejména jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, nastávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít. Na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, případně dalších příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje (§ 907 odst. 2 obč. zák.). Při rozhodování o svěřeni dítěte do péče dbá soud rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a

udržování pravidelného osobního styku s nimi, na právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti. Nadále soud bere zřetel ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem (§ 907 odst. 3 obč. zák.). Nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne bez návrhu soud (§ 908). V ostatním ustanovení § 906 a § 907 se použijí obdobně.

Odvolací soud zopakoval dokazování listinnými důkazy založenými ve spisu, které se týkají příjmů rodičů v roce 2013, zdravotního stavu nezletilého V [redacted] a jeho prospěchu, péče obou rodičů o nezletilého ve vztahu ke škole a doplnil dokazování ohledně zjištění aktuálních příjmů a poměrů rodičů, a to zprávou zaměstnavatele otce [redacted] a.s. ze dne 24.7.2011, zaměstnavatele M [redacted] So [redacted] s.r.o. ze dne 22.7.2014 a tvrzeními rodičů. Dále doplnil dokazování ohledně poměrů nezletilých dětí a zjištění jejich názorů, a to zprávou Centra psychologicko-sociálního poradenství ze dne 8.9.2014, zprávou z kontrolního vyšetření nezletilého V [redacted] provedeného Křesťanskou pedagogicko-psychologickou poradnou ze dne 9.9.2014, odborného posudku k integraci nezletilého se speciálními vzdělávacími potřebami ze dne 9.9.2014, zprávy Městského úřadu [redacted] o poměrech rodičů ze dne 16.6.2014, zprávou školy [redacted] s.r.o. ze dne 6.10.2014 (ZŠ i MŠ), zprávou o pohovoru s nezletilými dětmi ze dne 1. a 2. 10 2014 a rodným listem nezletilého F [redacted] S [redacted].

Odvolací soud považuje skutková tvrzení provedená soudem I. stupně a doplněná odvolacím soudem za dostačující pro rozhodnutí ve věci. Ztotožňuje se s právním názorem soudu I. stupně, že v daném případě byly splněny podmínky pro úpravu poměrů nezletilých dětí, neboť rodiče nezletilých dětí od července 2011, tedy od doby, kdy nežijí ve společné domácnosti, se nedokázali dohodnout o úpravě poměrů nezletilých dětí, o jejich výchově ani plnění výživovací povinnosti.

Na podkladě skutkových zjištění provedených soudem I. stupně a doplněných odvolacím soudem důkazy shora uvedenými odvolací soud dospěl ke stejnému závěru, jako soud I. stupně, a to, že je namístě svěřit nezletilé děti do střídavé péče rodičů. Odvolací soud se ztotožnil se skutkovým stavem tak, jak byl zjištěn soudem I. stupně, dospěl však k závěru, že úprava péče rodičů nezletilých dětí by měla být stanovena v jiném rozsahu. Je zcela nepochybné a bylo to v průběhu řízení prokázáno, že vztahy mezi rodiči jsou narušené, avšak oba rodiče se aktivně o své děti zajímají, jsou ochotni a schopni o nezletilé děti pečovat a vychovávat je a k oběma rodičům mají nezletilé děti silný citový vztah. Oba rodiče mají zajištěno bytové zázemí pro své nezletilé děti. Otec si po rozchodu rodičů pronajal byt v blízkosti místa bydliště, kde dosud matka s nezletilými dětmi bydlí, a v případě rozhodnutí soudu o střídavé výchově je připraven se do tohoto bytu k bydlení trvale nastěhovat. Skutečnost, že mezi rodiči dosud chybí komunikace, nepovažoval odvolací soud za překážku střídavé výchovy, neboť ze zprávy poradenského centra vyplývá, že dochází k zlepšení vzájemné komunikace rodičů, rodiče mají opravdový zájem o nezletilé děti a v prostředí poradny se jim daří i upřednostňovat zájem nezletilých dětí a hledat věcná řešení. Navíc oba mají zájem na pokračování v setkávání v Centru psychologicko- sociálního poradenství Středočeského kraje. Ze zprávy také vyplynulo, že otec se domnívá, že v případě bude-li potvrzena střídavá péče o děti, nebude již mezi rodiči žádný problém, a to za situace, kdy při prvním setkání bylo nutné s rodiči probrat základní pravidla komunikace jako pozdrav a oslovení. Odvolací soud však po pečlivém a komplexním posouzení všech skutečností a zejména zájmu nezletilých dětí však střídavou výchovu stanovil v jiném rozsahu než soud I. stupně. Bylo nutné přihlídnout k zájmům nezletilého V [redacted]. Nezletilý má specifickou

poruchu učení (dyslexie dysortografie, dysgrafie) na bázi nezralého smyslového vnímání a specifické poruchy chování na bázi ADHD. Má speciální vzdělávací potřeby a má nárok na uplatnění podpůrných pedagogických opatření, a to zejména v předmětech český jazyk, matematika, psaní. V souvislosti s tím je nutno při jeho vzdělávání používat jiné formy přístupu a hodnocení, je třeba provádět řádně a denně domácí nápravná cvičení, dbát na dostatečnou relaxaci nezletilého, zajišťovat jeho individuální logopedickou péči a je nutno upravit i domácí režim tak, aby to nezletilému vyhovovalo. Jak vyplynulo ze zprávy základní školy, kterou nezletilý navštěvuje, nezletilý byl zapsán do třetího ročníku základní školy, která je zaměřena na jazykové vzdělávání. Prospěchově je žákem slabým, je opožděný v oblasti čtení a psaní o jeden ročník. Vzhledem k tomu, že nastupoval školní docházku s ročním odkladem, nepovažovala škola za vhodné, aby opakoval druhý ročník, neboť by se zvýšila věková distance se spolužáky a navíc se ve stávajícím kolektivu cítí dobře a je dětmi přijímán i s jeho odlišnostmi. Oba rodiče se školou řádně spolupracují, zajímají se o nezletilé děti, docházejí na pravidelné schůzky, avšak je zřejmý odlišný přístup k zajišťování potřeb nezletilého v souvislosti se vzděláváním, neboť v období, kdy se nezletilý vrací do školy z pobytu u svého otce, je zřejmé, že tomuto zvláštnímu režimu nebyla ze strany otce věnována dostatečná pozornost, dostatečný čas, nejsou vypracována doplňující cvičení na posílení jeho schopnosti číst a psát, přičemž je nezbytné, aby kromě denních úkolů byla prováděna další individuální příprava, která by prospěla postupnému překonávání handicapu nezletilého. Navíc nezletilý V. [redacted] od samého počátku preferuje, pokud jde o výchovu, péči matky, i když oba rodiče má rád. I podle názoru odvolacího soudu, který je v souladu se závěry znaleckého posudku, z něhož soud I. stupně vycházel, je i nezletilý V. [redacted] schopen střídavé výchovy. Znaleckým posudkem však bylo zdůrazněno, že nezbytným předpokladem pro střídavou výchovu je změna přístupu otce k problémům nezletilého. Jak vyplývá z obsahu provedených důkazů, zejména zprávy školy, je to matka, která lépe reaguje na potřeby nezletilého a zajišťuje i řádnou realizaci nápravných cvičení a postupů, které jsou je v souvislosti s problémy nezletilého V. [redacted] realizovat, aby docházelo k úspěšně k překonávání jeho handicapu. V zájmu ochrany nejlepšího zájmu nezletilého V. [redacted] a odvolací soud změnil rozhodnutí soudu I. stupně a střídavou péči upravil tak, že po dobu 1/3 ze čtyř týdnů, vždy od každého čtvrtého čtvrtku v roce (od čtvrtku každého čtvrtého kalendářního týdne z 52 kalendářních týdnů v roce) budou nezletilé děti v nepřetržité péči otce do páté neděle, následující po tomto čtvrtém čtvrtku a po zbylou dobu 2/3 ze čtyř týdnů zase až do následujícího čtvrtého čtvrtku v roce v nepřetržité péči matky. Touto úpravou by podle názoru odvolacího soudu měla být zajištěna ochrana zájmů nezletilého V. [redacted]. Nebude tak často docházet ke střídání výchovných prostředí, střídání bude mít pravidelný řád jasný pro děti, rodiče i školská zařízení. Otcí bude umožněno, aby o nezletilé děti řádně pečoval v době, kdy je bude mít ve své péči, a v závislosti na zlepšování komunikace rodičů, případně i přístupu otce k péči o nezletilého ve vztahu k jeho handicapu pak není vyloučena případná změna a rozšíření možnosti péče o nezletilé děti tak, aby její rozsah, byl ze strany matky i ze strany otce stejný. Zvolený způsob střídavé výchovy bude podle názoru odvolacího soudu i ve prospěch nezletilé A. [redacted]. Ze zprávy mateřské školy, kam nezletilá dochází, vyplynulo, že od doby, kdy se v péči o nezletilou začali rodiče střídát, jsou u ní patrné určité změny nálad, plačtivost, nesoustředěnost. Podle názoru školního zařízení je nezletilá více fixovaná na matku, která s ní systematicky pracuje, výchova má jasný řád a pravidla. I otec má u ní silnou a nezastupitelnou roli. V jeho výchově převládá volnost a je pro ni spíše kamarádem. S oběma dětmi znovu provedl pohovor kolizní opatrovník a obě děti si nyní přejí, aby mohly více času trávit u matky než u otce, ale přejí si stýkat se s oběma rodiči. Z důvodů shora uvedených, z důvodu, aby nedošlo k narušení sourozeneckých vazeb mezi nezletilými dětmi, ale i s ohledem na přání nezletilé A. [redacted], pak odvolací soud upravil střídavou péči pro obě nezletilé děti stejným způsobem.

Vzhledem k tomu, že při vyhlášení rozsudku došlo ke zjevné nesprávnosti ve specifikaci rozsahu střídavé výchovy, což je zřejmé porovnáním výroku I. rozsudku s jeho písemným odůvodněním, ale i obsahem odůvodnění rozsudku tak, jak s ním byli účastníci seznámeni po jeho vyhlášení. Podstatný pro předání dětí do výchovy otce s nezletilými dětmi je každý čtvrtý čtvrtek v roce. K předání dětí do výchovy matce pak dojde každou pátou neděli následující po tomto čtvrtém čtvrtku v roce, nikoliv každou pátou neděli v roce. Pokud by byly nezletilé děti ve výchově otce do páté neděle v roce, neodpovídala by úprava střídavé výchovy v období školní docházky nezl. dětí rozhodnutí odvolacího soudu, kdy otec bude mít děti ve své výchově po dobu 1/3 v měsíci a matka po dobu 2/3 v měsíci. Odvolací soud proto postupoval podle § 164 o.s.ř. a v písemném vyhotovení rozsudku tuto zřejmou nesprávnost opravil.

S ohledem na shora uvedené důvody odvolací soud rozlišil péči o nezletilé děti v období školního roku a v období prázdnin a svátků. V období prázdnin a svátků upravil střídavou péči tak, aby se oba rodiče mohli na péči o nezletilé děti podílet stejnou měrou. V tomto období nejsou na nezletilého V. kladeny tak velké nároky, jako v období školní docházky, nicméně je nutno zdůraznit, že určitá nápravná opatření ze strany rodičů bude v souvislosti s jeho problémy nutno provádět i v tomto období.

Vzhledem k tomu, že nezletilé děti byly dosud ve výchově matky, bylo nutno určit výživné, které bude otec platit na výživu nezletilých dětí od 1.1. 2013. Pokud jde o skutková zjištění z důkazů provedených soudem I. stupně, ale i před soudem odvolacím pokud jde o poměry rodičů a dětí pro účely stanovení výživného, lze shrnout, že matka s nezletilými dětmi a nyní i se svým přítelem obývá dům se zahradou o velikosti 4+1, který má v pronájmu. Měsíčně hradí nájemné ve výši 18.000,- Kč. Za služby v době rozhodování soudem I. stupně platila 6.500,- Kč měsíčně, v současné době je to již 7.000,- Kč měsíčně. V červnu 2014, kdy probíhalo šetření v místě bydliště matky, zde bydlela ještě se svými dětmi sama, v současné době zde již bydlí i se svým přítelem, který jí na bydlení přispívá částkou 12.500,- Kč měsíčně. Příjem jejího přítele činí 50.000,- Kč měsíčně, je majitelem společnosti, avšak jeho zisk nebyl matce znám. Její přítel má vyživovací povinnost na 13-letého a 10-letého syna, kterou plní výživným ve výši 20.000,- Kč měsíčně. V době rozhodování soudem I. stupně matka užívala osobním automobil Citroen, na který hradila leasingové splátky 8.000,- Kč měsíčně. Leasing doplatila v červenci 2014. Matka je spoluvlastnicí nemovitosti v. v rozsahu 3/5, její strýc vlastní 2/5, kterou pronajímají za částku, která v době rozhodování soudem I. stupně činila 28.000,- Kč měsíčně, v současné době pak činí 32.000,- Kč. Z výnosu je splácen hypoteční úvěr, který byl pořízen na rekonstrukci této nemovitosti ve výši 13.000,- Kč měsíčně a po zdanění celkový příjem jen z pronájmu činí 16.000,- Kč. Při rozdělení zisku podle spoluvlastnických podílů by tak matce náleželo necelých 10.000,- Kč, avšak její strýc se svého podílu na výnosech z pronájmu nemovitosti do doby, než otcí bude stanoveno adekvátní výživné, vzdal ve prospěch matky. Kromě toho ze stejného důvodu jí měsíčně přispívá na veškeré náklady i její matka částkou 5.000,- Kč měsíčně. Kromě výdajů vedených shora matka zajišťovala veškeré potřeby nezletilých dětí, a to ve školním roce 2013, školné pro nezletilého V., včetně platby asistenta ve výši 15.000,- Kč měsíčně, obědy ve výši 1.000,- Kč měsíčně, za sportovní hry 1.500,- Kč za pololetí, za basketbal 1.000,- Kč. V době rozhodování odvolacího soudu pak školní pro nezletilého V. činilo 10.700,- Kč, náklady na asistenta 6.000,- Kč měsíčně, na obědy 1.000,- Kč měsíčně, za speciální pedagogické nápravy 500,- Kč měsíčně, za florbal a basketbal 3.600,- Kč pololetně. Pokud jde o nezletilou A. ta navštěvovala v době rozhodování soudem I. stupně mateřskou školu se školným 10.000,- Kč měsíčně a za obědy matka platila 1.000,- Kč měsíčně. Nezletilá navštěvovala gymnastiku, kde matka hradila 1.500,- Kč pololetně a základy šachu, kde

náklady činily též 1.500,- Kč pololetně. V době rozhodování odvolacího soudu za školné včetně obědů platila matka pro nezletilou A [redacted] 13.220,- Kč měsíčně, za kroužek tance a gymnastiky 2.600,- Kč pololetně. Oběma dětem pak matka platí ročně příspěvek 6.000,- Kč pro každého za ošetření v zařízení [redacted]. Kromě toho hradila nezletilým dětem i další potřebné náklady související s péčí o ně. Pokud jde o příjem matky kromě příjmu z pronájmu nemovitosti, matka tvrdila, že v roce 2013 její čisté měsíční příjmy činily 38.000,- Kč. Z obsahu daňového přiznání matky za rok 2013 však vyplývá, že její čistý měsíční příjem po odečtení zaplacené daně činí 641.708,- Kč, tedy 53.500,- Kč měsíčně, a to včetně jejího příjmu 10.000,- Kč z pronájmu nebytových prostor. K podpoře, která je matce dočasně poukazována od její matky ve výši 5.000,- Kč a od jejího strýce ve výši 6.000,- Kč měsíčně pak odvolací soud nepřihlížel, neboť se jedná o podporu dočasnou, a to do doby konečného rozhodnutí o výživném pro nezletilé děti. Otec nezletilých dětí si pronajal byt v dvougeneračním domě se zahradou v blízkosti bydliště matky, kde přebývá s dětmi ve dnech školního vyučování s tím, že v případě stanovení střídavé péče se natrvalo přestěhuje do Říčan, jinak s dětmi a rodinou pobývá v domě v Ji [redacted]. Jedná se o byt o velikosti 3+1, kde s otcem žije jeho partnerka Z [redacted] Č [redacted] a syn F [redacted] k S [redacted] který se narodil 14.4.2014. O víkendech a prázdninách otec s rodinou přebývá v domě v Ji [redacted], který si pořídil za 3.800.000,- Kč na hypotéku a splácí měsíčně 15.770,- Kč. Nájemné včetně služeb za pronájem domu v Říčanech činilo v době rozhodování soudu I. stupně 15.000,- Kč, v současné době je to již 16.000,- Kč. Jak v místě bydliště matky, tak i v místě bydliště otce (v bytě i v domě) mají děti k dispozici dětský pokoj vybavený vším potřebným úměrně jejich věku. Pouze v bytě otce mají lůžka v ložnici otce, a otec s partnerkou využívá obývací pokoj. Přítelkyně otce je na mateřské dovolené s nezletilým F [redacted]. Po dobu, kdy byla přítelkyni vyplácena mateřská od jejího zaměstnavatele, jí otec poukazyval 10.000,- Kč měsíčně. V současné době, kdy pobírá jen rodičovský příspěvek, jí poukazuje 13.000,- Kč měsíčně s tím, že jako otec rodiny zajišťuje finanční prostředky na všechny potřebné výdaje. Nezletilým dětem pak platí životní pojištění ve výši 2.500,- Kč měsíčně každému. Pokud jde o příjmy otce, otec tvrdil, že jeho čistý měsíční příjem je 72.000,- Kč měsíčně, a to se započtením všech příjmů včetně dividend. Obsahem zprávy zaměstnavatele otce [redacted] a.s. a tvrzením otce je prokázáno, že jeho průměrný čistý měsíční příjem vyplácený touto společností je od roku 2004 stejný. I v roce 2013 do 30.9.2014 činil 27.560,- Kč. Prokázáno je též, že za rok 2013 byly otcovi dne 11.6.2014 vyplaceny společností [redacted] a.s. dividendy v celkové výši 425.000,- Kč, to je měsíčně 35.416,- Kč. Jeho průměrný čistý měsíční příjem od společnosti M [redacted] So [redacted] s.r.o. byl vykazován v roce 2014 ve výši 8.900,- Kč čistého. V roce 2013 byl jeho průměrný čistý měsíční příjem od této společnosti 25.900,- Kč měsíčně, když ke snížení příjmu na 8.900,- Kč došlo až v listopadu 2013. V lednu byl jeho příjem 75.790,- Kč čistého, v únoru a březnu 43.410,- Kč čistého, následně v období dubna do října 2013 19.295,- Kč čistého. V přiznání k dani z příjmu fyzických osob otce za rok 2013 byl příjem otce vykázán ve výši (základ daně 1.199.300,- Kč po odečtení daně 149.595,- Kč) 1.049.705,- Kč ročně, tedy 87.475,- Kč čistého měsíčně.

Na základě shora uvedeného skutkového stavu dospěl odvolací soud k odlišnému názoru na výši výživného než soud I. stupně. Po sečtení výdajů, které otec průměrně měsíčně vynakládá, se započtením výživného placeného na jeho nezletilé děti pak výsledná částka jeho výdajů činí 81.770,- Kč, tedy o necelých 6.000,- Kč méně, než je jeho průměrný čistý měsíční příjem vykazovaný v daňovém přiznání a téměř o 10.000,- Kč více, než je průměrný čistý měsíční příjem tvrzený otcem. Je tedy nepochybné, že příjem tvrzený otcem, i příjem otce, který je vykazován v daňovém přiznání, jsou částky fiktivní, neboť ve výdajích vykazovaných otcem nejsou vůbec zohledněny běžné provozní náklady na dům v Ji [redacted] ani běžné životní náklady otce a jeho rodiny. Otec kromě toho, že je obchodním ředitelem [redacted]

a.s., je též jediným jednatelem a společníkem společnosti M■■■■ S■■■■, s.r.o., kde v roce 2013 společnost vykazovala výsledek hospodaření ve výši 294.965,- Kč, výdaje ve výši 329.080,- Kč s tím, že 202.143,- Kč byly náklady na reprezentaci, 33.000,- Kč byly dary a 93.937,- Kč ostatní nedaňové náklady. Ve společnosti má otec trvale zaměstnány čtyři zaměstnance, kteří mají čistý měsíční příjem 35.000,- Kč. Oproti roku 2012 se provozní výsledek hospodaření společnosti v roce 2013 snížil téměř o 1 milion Kč, který otec vysvětluje poklesem tržeb, neboť část výroby reklam převzala jiná firma, která je vyrábí počítačovým způsobem. Nicméně s ohledem na nutnost reprezentovat firmu, ať už jako obchodní ředitel nebo jako jednatel své společnosti a v souvislosti s nutností zajistit veškeré potřeby své rodiny včetně provozních nákladů na dům v ■■■■■ a životních nákladů, pak i odvolací soud dospěl k závěru, že průměrný čistý měsíční příjem otce je minimálně 150.000,- Kč měsíčně. Soud I. stupně neměl v době svého rozhodování k dispozici informaci od zaměstnavatele otce, kterému byly dividendy vyplaceny až v červnu 2014. Podle názoru odvolacího soudu je proto nutno pro období od 1.1.2013 do 31.3.2014 výživné pro nezletilé děti stanovit ve výši 20.000,- Kč pro nezletilého V■■■■ a 18.000,- Kč měsíčně pro nezletilou A■■■■, neboť tato výše výživného je odpovídající poměrům otce, a je odpovídající i výše uvedeným potřebám nezletilých dětí, které jsou značně ovlivněny docházkou nezl. dětí do soukromých školských zařízení a zdravotním stavem nezl. V■■■■. Vzhledem k tomu, že v dubnu 2014 otci přibyla vyživovací povinnost, snížil odvolací soud od 1.4.2014 do právní moci tohoto rozsudku otci výživné na 17.000,- Kč měsíčně pro nezletilého V■■■■ a 13.000,- Kč měsíčně pro nezletilou A■■■■.

Pokud jde o skutková zjištění ohledně výživného placeného otcem, z důkazů provedených před soudem I. stupně, ale i před soudem odvolacím, lze shrnout, že od července 2011 nežili rodiče ve společné domácnosti, otec společnou domácnost opustil, ale přispíval na výživu nezletilých dětí a za dobu od 1.7.2011 do 31.3.2014 přispěl na výživu nezletilých dětí částkou 380.750,- Kč na každého. Otec i matka potvrdili, že od rozhodnutí soudu I. stupně, platí otec na výživu nezletilých dětí 27.000,- Kč měsíčně, to je 15.000,- Kč pro nezletilého V■■■■ a 12.000,- Kč pro nezletilou A■■■■ a dále na úhradu dlužného výživného 5.000,- Kč měsíčně (2.500,- Kč pro každé z nezletilých dětí). Rozsudek soudu I. stupně byl doručen právnímu zástupci otce 7.5.2014 a s ohledem na jeho předběžnou vykonatelnost (§ 162 o.s.ř.) odvolací soud dospěl k závěru, že výživné je placeno od 1.5.2014. Od 1.5.2014 do 30.9.2014 zaplatil otec na výživu nezletilého V■■■■ včetně dlužného výživného 87.500,- Kč a na úhradu výživného pro nezletilou A■■■■ včetně dlužného výživného 72.500,- Kč. Po přičtení výživného uhrazeného do 31.3.2014 pak celkem otec zaplatil za dobu od 1.7.2011 do 30.9.2014 na výživném 468.250,- Kč pro nezletilého V■■■■, pro nezletilou A■■■■ 453.250,- Kč. Dluh na výživném pro nezletilé děti pak byl vyčíslen do 30.9.2014, neboť k vyhlášení rozsudku došlo 13.10.2014. Za dobu od 1.7.2011 do 31.3.2014 vznikl dluh na výživném pro nezletilého V■■■■ ve výši 660.000,- Kč a pro A■■■■ 594.000,- Kč, za dobu od 1.4.2014 do 30.9.2014 dluh na výživném pro nezletilého V■■■■ 102.000,- Kč a pro nezletilou A■■■■ 78.000,- Kč. Celkově tedy výživné za tuto dobu pro nezletilého V■■■■ činilo 762.000,- Kč a pro nezletilou A■■■■ 672.000,- Kč. Za období od 1.7.2011 do 31.3.2014 otec zaplatil na výživném pro nezletilé děti pro každého 380.750,- Kč, za období do 30.9.2014 pak dalších 87.500,- Kč pro nezletilého V■■■■ a 72.500,- Kč pro nezletilou A■■■■ celkem tedy 468.250,- Kč pro nezletilého V■■■■ a 453.250,- Kč pro nezletilou A■■■■. Na výživném tak vznikl dluh pro nezletilého V■■■■ ve výši 293.750,- Kč a pro nezletilou A■■■■ 218.750,- Kč.

S ohledem na změnu péče o nezletilé děti, která nastane po právní moci tohoto rozsudku, bylo nutno pak určit i výživné pro dobu, kdy budou nezletilé děti ve střídavé péči rodičů. Otci bylo pro období od 1.4.2013 stanoveno výživné ve výši 17.000,- Kč měsíčně pro nezletilého V [REDAKCE] a 13.000,- Kč měsíčně pro nezletilou A [REDAKCE]. S účinností od právní moci tohoto rozsudku bylo proto výživné pro nezletilé děti stanoveno otci s ohledem na úpravu střídavé výchovy ve výši dvou třetin shora uvedeného měsíčního výživného. Otci bylo uloženo platit na výživu dětí 11.000,- Kč měsíčně pro nezletilého V [REDAKCE] a 8.500,- Kč měsíčně pro nezletilou A [REDAKCE]. Při stanovení výše výživného pak odvolací soud vycházel ze skutkových zjištění tak, jak jsou uvedeny shora. Pokud jde o výživné, které bylo stanoveno matce, zde soud vycházel, jak již bylo uvedeno výše, z jejího průměrného čistého měsíčního příjmu 53.000,- Kč a uložil matce výživné pro nezletilé děti platit s účinností od právní moci tohoto rozsudku k rukám otce ve výši 2.500,- Kč měsíčně pro nezletilého V [REDAKCE] a 1.800,- Kč měsíčně pro nezletilou A [REDAKCE] (ve výši jedné třetiny). Odvolací soud dospěl k závěru, že pokud by byly nezletilé děti svěřeny do výchovy otci, výživné pro ně by bylo s přihlédnutím k poměrům rodičů a potřebám nezletilých dětí stanoveno matce měsíčně ve výši 7.500,- Kč měsíčně pro nezletilého V [REDAKCE] a 5.400,- Kč pro nezl. A [REDAKCE].

Odvolací soud proto změnil výroky I., IV. a napadenou část výroku II. rozsudku soudu I. stupně podle § 220 odst. 1 o.s.ř. tak, jak je uvedeno ve výrokové části výroku I., II., III tohoto rozsudku. V případě výroku III. rozsudku soudu I. stupně o dlužném výživném pro nezletilé děti, odvolací soud rozsudek soudu I. stupně změnil ve výši dlužného výživného, s ohledem na uplynutí času od doby od vyhlášení rozsudku soudu I. stupně do vyhlášení rozsudku soudu odvolacího, jinak výrok III. soudu I. stupně v napadené části dle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Pokud jde o výroky V. a VI., poukazuje odvolací soud na nadbytečnost rozhodnutí o návrhu matky na způsob úpravy výchovy nezletilých dětí samostatným výrokem rozhodnutí. V daném případě se jedná o řízení, které lze zahájit i bez návrhu (§ 81 odst. 1 o.s.ř.), soud tedy není při rozhodnutí návrhy účastníků vázán, a pokud rozhodne o celém předmětu řízení, i když odlišně od stanovisek účastníků, není třeba jejich návrh na konkrétní způsob úpravy zamítnat. Výrokem VI. rozsudku byl upraven styk rodičů s nezletilými dětmi, ten byl též vypuštěn, neboť nebyl upravován.

Vzhledem k tomu, že byl rozsudek soudu I. stupně změněn, postupoval odvolací soud podle § 224 odst. 2 o.s.ř. a rozhodl znovu o náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně i o náhradě nákladů státu.

O náhradě nákladů ve vztahu mezi účastníky před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 23 zákona o zvláštních řízeních soudních (dále jen z.ř.s.), za situace kdy nebyly shledány okolnosti případu pro přiznání nákladů řízení některému z účastníků tak, že žádná z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně ani před soudem odvolacím.

Státu vznikly v řízení náklady na znalečné, které bylo vyplaceno znalkyni ve výši 19.600,- Kč. Odvolací soud pak o náhradě nákladů státu rozhodoval podle § 224 odst. 1 o.s.ř., § 148 odst. 1 o.s.ř. a stejně jako soud I. stupně rozhodl o povinnosti rodičů platit náklady řízení státu s ohledem na příjmová kritéria tak, že otci bylo uloženo zaplatit na náhradu nákladů státu 13.066,- Kč a matce 6.534,- Kč, a to ve lhůtě a způsobem stanoveným ve výrocích VII. a VIII. rozsudku odvolacího soudu. V této souvislosti je nutno uvést, že náhrada

nákladů státu ve výši 13.066,- Kč otcem zaplacená již byla. Otec povinnost uloženou rozsudkem již splnil.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

V Praze dne 13. října 2014

JUDr. Ivana Švehlová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Kremlíková